

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 37
van **SOFIE JOOSEN**
datum: 21 oktober 2019

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE,
WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

Verplichte distelbestrijding door landbouwers - Controle en interfederaal overleg

Landbouworganisatie ABS sprak in een persbericht haar ongenoegen uit over de onrechtvaardige toepassing van de zogenaamde "distelwet". Deze federale wetgeving (de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen) legt een algemene bestrijding op van diverse inheemse distelsoorten als schadelijk gewas aan de eigenaars van het kwestieuze terrein, maar door een arrest van de Raad van State van 9 maart 2017 is de toepasbaarheid en vooral de afdwingbaarheid van deze plicht op de helling komen te staan. De facto leidde dit tot een opheffing van deze vernietigingsplicht, zoals ook de gouverneur van Antwerpen zeer expliciet vaststelde.

Evenwel is het voor landbouwers op hun gronden wél nog verplicht distels actief te bestrijden. De bestrijdingsplicht voor akkerdistelhaarden op graslanden kadert binnen de verplichtingen gekoppeld aan de Europese inkomenssteun voor landbouwers en het Europees gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB). Het niet naleven van deze plicht leidt tot vermindering van bovenvermelde steun, wat neerkomt op een financiële sanctie. Dat antwoordde toenmalig bevoegd minister Van den Heuvel op schriftelijke vraag nr. 324 van 16 april 2019 van Herman De Croo:

"De van kracht zijnde bestrijdingsplicht van akkerdistelhaarden door landbouwers wordt steekproefsgewijs gecontroleerd door het departement Landbouw en Visserij. In 2018 werden op 26 percelen van 14 verschillende landbouwers akkerdistelhaarden vastgesteld. In 2017 was dat op 21 percelen bij 12 landbouwers. Deze vaststellingen gaven aanleiding tot het korten van areaal- en diergebonden GLB-betalingen van de betrokken landbouwers."

ABS stelt nu vast dat de provincie West-Vlaanderen op haar terrein geen enkele distelvernietiging meer toepast, met als gevolg een veel intensievere woekering van distels op omliggende landbouwpercelen. ABS dringt erop aan dat de overheden ofwel op hun eigen terreinen de distel bestrijden (en dat bij particulieren ook afdwingen), ofwel de vernietigingsplicht voor landbouwers opheffen. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) deelt alvast die laatste mening en stelt dat de distelvernietiging door de modernisering van landbouwtechnieken een anachronisme is geworden.

1. Hoeveel controles op distelbestrijding werden er door de diensten van de minister uitgevoerd op landbouwpercelen in 2019? Hoeveel sancties werden uitgevaardigd in

de vorm van vermindering van GLB-uitbetalingen? Graag een overzicht van het totaalbedrag aan sancties voor respectievelijk 2019, 2018 en 2017.

2. In hoeverre beschouwt de minister de huidige federale distelbestrijdingswetgeving nog strokend met de standpunten van de Vlaamse overheid ter zake? Is het wenselijk hierover in interfederaal overleg te voorzien?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 37 van 21 oktober 2019

van **SOFIE JOOSEN**

1. De bestrijding van akkerdistelhaarden op graslanden maakt deel uit van de randvoorwaarden voor deelname aan oppervlakte- en diergebonden maatregelen van het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid. Het betreft een beheerseis op vlak van het minimale onderhoud van gronden. Elk jaar wordt minstens 1% van de deelnemers ter plaatse gecontroleerd, dat zijn ca. 230 landbouwers. Naast deze gerichte controles op de naleving van de algemene randvoorwaarden, worden perceelcontroles uitgevoerd op de naleving van specifieke subsidiabiliteitsvoorwaarden voor de regelingen. Dat betreft ca. 25.000 percelen per jaar. Van de gecontroleerde percelen tijdens randvoorwaarden- en subsidiabiliteitscontroles wordt niet apart geregistreerd of het een akkerland, grasland dan wel blijvende teelt betrof. Daardoor is het exacte aantal percelen dat op het voorkomen van akkerdistelhaarden op graslanden wordt gecontroleerd, niet beschikbaar.

Op basis van voorlopige cijfers voor 2019 werden bij 8 landbouwers in totaal 28 graslandpercelen met akkerdistelhaarden vastgesteld.

Als de niet-naleving van de randvoorwaarden het gevolg is van een nalatigheid van de landbouwer, dan wordt de gevraagde oppervlakte- en diergebonden steun met 3% gekort. Afhankelijk van de ernst, de omvang en het permanent karakter van de niet-naleving kan dit percentage verlaagd worden tot 1% of verhoogd worden tot maximaal 5%.

Conform de EU-voorschriften wordt bij de bepaling van de sanctiemaat niet elke niet-naleving afzonderlijk in rekening gebracht. Verschillende niet-nalevingen binnen éénzelfde categorie worden bij de vaststelling van de strafmaat als één niet-naleving beschouwd. Bovendien worden verlagingen als gevolg van niet-nalevingen uit meerdere categorieën samengevoegd. Hierdoor is het niet mogelijk om een toegepast kortingsbedrag uit te splitsen per afzonderlijke niet-naleving die aan de basis van de korting lag.

2. Gelet op de rechtsonzekerheid die ingevolge het arrest van de Raad van State met nr 237.590 van 9 maart 2017 is ontstaan, blijft zich een federaal reglementair ingrijpen opdringen. In het maandelijks interfederaal overleg inzake landbouwbeleid, komt deze thematiek aan bod.